

mateixa reunió van triar el símbol que identifica encara Amnistia Internacional: l'espelma amb el filferro de punxes que l'envolta.

Aquest va ser, doncs, el punt de partida d'una organització que avui té com a objectius despertar la consciència pública en matèria de DH; obtenir la llibertat de totes les persones que han estat empresonades per raó de les seves conviccions polítiques, religioses o qualsevol altre motiu de consciència, o per raó del seu origen ètnic, sexe, color, llengua..., sempre que no hagin recorregut a la violència ni n'hagin propugnat l'ús; aconseguir que es jutgi amb promptitud i imparcialitat els presos polítics; aconseguir l'abolició de la pena de mort i l'eradicació de la tortura i altres tractes cruels als presoners; aturar els homicidis polítics i les "desaparicions"; oposar-se als abusos que cometien els grups polítics armats (la reclusió de presoners de consciència, la presa d'ostatges, la tortura i els homicidis il·legítims); i ajudar els sol·licitants d'asil en perill de ser retornats a un país en el qual puguin estar exposats a patir violacions dels drets humans fonamentals

Els primers deu anys d'Amnistia Internacional al Penedès

L'any 1997 una colla de voluntariosos penedesencs vam intentar crear un grup d'activistes d'Amnistia Internacional a la nostra comarca. Érem cinc persones i ens vam aliar amb el grup ja existent a Vilanova i la Geltrú. Durant dos anys, vam treballar integrats al grup d'Amnistia Internacional de Vilanova. Amb el temps es va crear un grup al Baix Penedès i l'any 1999 el grup d'activistes de Vilafranca rebé l'autorització d'Amnistia Internacional Catalunya per constituir-se com a grup autònom.

Així arribà el nostre primer gran repte: presentar-nos a la societat; i el primer encàrrec: aconseguir l'alliberament d'un pres de consciència, Walid al Bunni, metge sirí empresonat per demanar llibertat política. Walid al Bunni va ser alliberat el 2006 coincidint amb l'arribada d'una delegació d'Amnistia Internacional a Síria. En el record hi ha els centenars de cartes, accions de carrer, postals,

Acció que Amnistia Internacional de Vilafranca va instal·lar a la plaça de la Vila per lluitar contra la lapidació de Safiya Hussaini a Nigèria, al març del 2002.

crides, articles i xerrades per donar-li suport i pressionar el govern sirí.

Després hem defensat la indígena mexicana Magdalena García (ja alliberada) i actualment treballam per l'alliberament del poeta i periodista xinès Shi Tao, empresonat per criticar el govern xinès.

Al llarg d'aquest temps hem dedicat centenars d'hores als drets humans, com els milers de grups

locals d'arreu del món: mobilitzacions contra la pena de mort, cartes demanant l'alliberament de presos de consciència a Xile, a la Xina, al Marroc, als corredors de la mort dels Estats Units, Aràbia Saudí, al centre d'immigrants a Melilla, a Guantánamo, Txetxènia, el Congo, Brasil o en qualsevol indret on hi hagi un judici injust, un pres de consciència, una marginació, una manca d'accés

als drets bàsics. Amnistia Internacional lluita per l'abolició de la pena de mort i contra la discriminació de qualsevol tipus.

Alhora hem anat a les escoles, els instituts, casals i centres cívics a explicar la nostra acció i a demanar suport i participació en la defensa dels drets humans. Hem participat a les festes de la solidaritat, hem organitzat actes al carrer, exposicions, vetllades de cançó i poesia. Hem fet apel·lacions a governants. Allà on hem pogut hem aixecat la nostra veu contra les injustícies, la impunitat, la manca de llibertat d'expressió, contra els abusos de les forces de l'ordre i legislacions que vulnerin els drets humans, contra el comerç d'armes descontrolat. El resultat d'aquesta tasca del nostre grup com a activistes, juntament amb la resta d'activistes d'arreu del món, es pot veure en els informes que emet la seu central d'Amnistia a Londres.

La nostra eina bàsica de treball és l'**apel·lació** als governants perquè compleixin els acords internacionals (tractats, convenis, acords, declaracions...) sobre drets humans que han signat. Això es fa mitjançant trameses massives de cartes o correus electrònics, campanyes al carrer per demanar que es revisi una sentència que vulnera els drets humans, que es canviï una legislació discriminatòria, que es millori el tracte a persones empresonades, etc. Hem demanat l'anul·lació de la lapidació de dones nigerianes, hem demanat el judici a l'expresident Pinochet, hem denunciat els vols del terror de la CIA al nostre Estat i les atrocitats de l'exèrcit rus a Txetxènia, i moltes altres accions. Les quals han estat possibles pel suport que ens han donat les penedesenques i els penedesencs que creuen en els nostres objectius.

Al llarg d'aquest temps d'activisme, ens ha deixat una persona estimada, la nostra primera coordinadora, l'Amparo Pérez. En les moltes hores de reunions al centre cívic l'Escorxador, hem descobert que també el grup d'Amnistia Internacional ha estat un veritable lloc de trobada i coneixement de nous activistes, obert a nous amics i sempre amatents a la causa dels drets humans aquí i arreu del món.

Grup d'A.I. de l'Alt Penedès

Lourdes Sánchez, regidora de Relacions Internacionals de l'Ajuntament de Vilafranca

– Per què creu que és important per a la gent d'aquí que es respectin els drets humans a tot el món?

Per respecte a la nostra pròpia consciència, hem de procurar que el mateix que volem per nosaltres ho tingui tothom; però això també és important des d'un punt de vista egoïsta, ja que el respecte d'aquests drets a tot el món és l'assegurança més gran que tenim que a nosaltres ens els respectin també sempre. A més en un món cada cop més interdependent, les coses que passen en un lloc repercuteixen en un altre. Per tant volem i ens interessa que siguin respectats arreu.

– Què es pot fer des de l'Ajuntament perquè es respectin els drets humans?

Des de l'Ajuntament tenim dues línies d'actuació, com són la col·laboració amb el desenvolupament en països en què

hi ha pobresa, dedicant el 0,7% del pressupost dels nostres ingressos propis i el suport a les entitats socials que defensen els drets humans i la igualtat a tot el món. Sense desenvolupament és molt fàcil que es trepitgin els drets, especialment els econòmics. I sense entitats que sensibilitzin la societat d'aquí seria difícil fer tota aquesta tasca.

Una tasca que hem de continuar fent fins i tot en moments de dificultats econòmiques, ja que si aquí tenim problemes ja ens podem imaginar com seran en segons quins llocs.

– I la gent del Penedès?

La gent del Penedès pot col·laborar amb les entitats que estiren del carro de moltes maneres, una de les quals és participant en els actes que aquests dies es fan a la Setmana de la Solidaritat.